

บทที่ 4

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การจ่ายค่าตอบแทนแต่ละประเภทนั้นสิ่งหนึ่งที่นายจ้างต้องคำนึงถึงก็คือ ปัจจัยทางภาษีอากร เนื่องจากเป็นภาระหรือค่าใช้จ่ายของนายจ้างที่ต้องปฏิบัติและชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยอาศัยเทคนิคทางภาษีอากรที่เรียกว่า การวางแผนภาษีเกี่ยวกับค่าตอบแทน เข้ามาช่วยให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไป โดยถูกต้องและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากร

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสารต่าง ๆ เอกสารทางวิชาการ บทบัญญัติต่าง ๆ ในประมวลรัษฎากร ระเบียบหนังสือตอบข้อหารือและแนววินิจฉัยของกรมสรรพากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนภาษีเกี่ยวกับค่าตอบแทนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนภาษีเกี่ยวกับค่าตอบแทนในกิจการของผู้ที่สนใจศึกษาได้

ค่าตอบแทน หมายถึง รางวัลตอบแทนทั้งหมดที่พนักงานได้รับโดยการแลกเปลี่ยนกับการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้าง (Wage) เงินเดือน (Salary) โบนัส (Bonus) หรือรางวัลเหมาจ่าย (Lump-sum payment) และผลประโยชน์อื่น ๆ (Benefit) โดยลักษณะของค่าตอบแทนในแต่ละธุรกิจจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการกำหนดค่าตอบแทน ซึ่งจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม ความพึงพอใจของลูกจ้างและความเหมาะสมเป็นสำคัญ ซึ่งในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ได้แบ่งลักษณะของค่าตอบแทนออกเป็น

1. เงินเดือนหรือค่าจ้าง
2. การให้สิทธิลูกจ้างซื้อหุ้นหรือได้รับแจกหุ้นในราคาต่ำกว่าราคาตลาด
3. เบี้ยเลี้ยง
4. โบนัสและค่าตอบแทนพิเศษ
5. เบี้ยขยัน
6. รางวัลกรณีอายุงานมาก อยู่นาน หรือความดีเด่นที่จ่ายเป็นตัวเงิน
7. บ้านหนึ่ง บ้านอายุ

8. เงินค่าเช่าบ้านและเงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

9. ภาษีที่นายจ้างออกให้แทนลูกจ้าง

10. การให้เครื่องแบบลูกจ้าง

11. การเลี้ยงอาหารเครื่องคัมแก่ลูกจ้าง

12. การจัดให้มีหรือเช่าสถานที่ออกกำลังกายให้ลูกจ้างด้วยการเป็นสมาชิกสนามกอล์ฟ สโมสรการกีฬา สโมสรเพื่อการพักผ่อนหรือสันทนาการ

13. ค่าเบี้ยประกันภัยที่นายจ้างจ่ายให้

14. รถรับ-ส่งลูกจ้างที่นายจ้างจัดให้

15. การฝึกอบรมลูกจ้างเพื่อพัฒนาศักยภาพ

16. นายจ้างให้ทุนการศึกษาแก่ลูกจ้าง

17. การให้ลูกจ้างกู้ยืมเงิน

18. การช่วยค่าเล่าเรียนบุตรของลูกจ้าง

19. การที่นายจ้างช่วยค่าน้ำมันรถยนต์ของลูกจ้าง

20. การที่นายจ้างจ่ายค่าพาหนะและค่าทางด่วนให้ลูกจ้าง

21. เงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน

21.1 ค่าชดเชยตามกฎหมายแรงงาน

21.2 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

21.3 กองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ

22. การจัดนำเที่ยวหรืองานวันปีใหม่

23. ค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างออกให้

24. เงินช่วยเหลือค่าโทรศัพท์มือถือที่จ่ายให้แก่ลูกจ้าง

25. การที่นายจ้างจ่ายค่ากระแสไฟฟ้าให้ลูกจ้าง

26. การจ่ายค่าทำขวัญแก่ลูกจ้างที่ประสบเหตุบาดเจ็บในขณะปฏิบัติหน้าที่

27. เงินช่วยเหลือพิเศษ

ดังนั้น การวางแผนภาษีเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่ปรากฏอยู่ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เป็นเพียงกรณีที่พบเป็นส่วนใหญ่ที่ผู้ศึกษารวบรวมมาได้ ซึ่งในความเป็นจริงยังคงมีประเด็นปลีกย่อยให้ต้องพิจารณาอีกมากเนื่องจากการพัฒนาตนเอง รูปแบบ วิธีการ ธรรมเนียมปฏิบัติ และเครื่องมือทางการค้าใหม่ ๆ เกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนในแต่ละองค์กรอยู่เสมอ โดยสิ่งที่ควรทำความเข้าใจในการวางแผนภาษีเกี่ยวกับค่าตอบแทน ได้แก่

การวางแผนภาษี หมายถึง การตัดสินใจเตรียมการเพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial transactions) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางภาษีอากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้อง และครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากร และต้องเสียภาษีอากรเป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด โดยไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อให้การเสียภาษีอากรเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วน
2. เพื่อขจัดปัญหาในการเสียภาษีอากร ป้องกันและแก้ไขปัญหามาภาษีอากรที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และยังช่วยให้ธุรกิจมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ดี
3. เพื่อประหยัดหรือลดค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการเสียภาษีอากรไม่ถูกต้อง
4. เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน หรือเพิ่มกำไรสุทธิโดยการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
5. เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นและไม่ได้มาตรฐาน
6. ป้องกันการถูกเรียกตรวจสอบภาษีอากร
7. เพื่อเสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ

การวางแผนภาษีในแต่ละประเภทภาษี มีดังนี้

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.1 เงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นั้น นายจ้างจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นภาษีสำหรับค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องในแต่ละกรณีให้ชัดเจนเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้อง และการได้รับยกเว้นที่แท้จริง เพื่อการหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย หรือประโยชน์ต่อตัวลูกจ้างในการประหยัดภาษีเนื่องจากไม่ถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้าง ดังนั้น จึงไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.2 เงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเนื่องจากถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้าง ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้างนอกเหนือจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้นให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินเนื่องจากการจ้างแรงงานตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เนื่องจากถือเป็นประโยชน์เพิ่มของลูกจ้าง ดังนั้น จึงต้องนำค่าตอบแทนประเภทต่าง ๆ นั้นไปรวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในตอนสิ้นปี

1.3 เงินได้ที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในการวางแผนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายสำหรับค่าตอบแทนที่ลูกจ้างได้รับแล้วถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) นั้น เมื่อลูกจ้างมีเงินได้พึงประเมินตลอดทั้งปีถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษีนายจ้างมีหน้าที่ในการคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายกำหนด หากมีเงินภาษีที่ต้องหักไว้ นายจ้างจะทำการหักภาษีไว้ทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน ได้ให้กับลูกจ้างพร้อมกับการนำส่งเงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วนั้นให้แก่กรมสรรพากรภายใน ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยมีเกณฑ์ในการหักภาษี ณ ที่จ่ายอยู่ 2 วิธี ดังนี้

1.3.1 การหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1)

1.3.2 การหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 48 (5)

1.4 เงินได้ที่ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในการวางแผนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กฎหมายได้กำหนดให้ค่าตอบแทนบางประเภทได้รับยกเว้นภาษีโดยลูกจ้างไม่ต้องถือเป็น ประโยชน์เพิ่มจึงมีต้องนำไปรวมคำนวณกับเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษี ดังนั้น หากนายจ้างเข้าใจกฎเกณฑ์ดังกล่าวและนำมาใช้จะเป็นการช่วยประหยัดภาษีให้แก่ตัว ลูกจ้าง

1.5 หน้าที่ของนายจ้างหลังจากการหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วจะต้องนำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายพร้อมแบบแสดงรายการตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดและภายในกำหนดเวลา ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่นายจ้างมีภูมิลำเนาพร้อมทั้งจัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษีเงินได้ ณ ที่ จ่ายและการนำส่งภาษีที่มีข้อความอย่างน้อยตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการ

1.6 การออกหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างต้องปฏิบัติตามแบบที่อธิบดี กรมสรรพากรกำหนดจำนวน 2 ฉบับซึ่งมีข้อความตรงกัน ดังนี้ กรณีลูกจ้างได้ทำงานในกิจการ ของนายจ้างจนถึงสิ้นปีภาษี นายจ้างต้องออกหนังสือรับรองภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างผู้มี เงินได้ภายในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ของปีถัดจากปีที่จ่ายเงินได้ กรณีลูกจ้างคนใดออกจากงาน ระหว่างปีภาษี นายจ้างต้องออกหนังสือรับรองภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างคนนั้นภายใน หนึ่งเดือนนับแต่วันที่ออกจากงาน

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.1 รายจ่ายเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ในการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป้าหมายสูงสุดของนายจ้าง คือ การเสียภาษีอากรประหยัดที่ สุด ดังนั้น ในการจ่ายค่าตอบแทนประเภทต่าง ๆ ให้แก่ลูกจ้างนายจ้างจำเป็นต้องคำนึงถึงหลัก เกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับรายจ่ายทางภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เข้าใจก่อนเพื่อประโยชน์แก่กิจการ ของนายจ้างว่าสามารถนำรายจ่ายดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้หรือไม่

2.2 รายจ่ายค่าตอบแทนที่เข้าข่ายถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม ในการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลค่าตอบแทนที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างบางประเภทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม เนื่องจากเป็นรายจ่ายที่มีไว้รายจ่ายเพื่อแสวงหากำไรหรือเพื่อกิจการ โดยเฉพาะส่งผลกระทบต่อความยั้งที่ไม่สามารถนำรายจ่ายค่าตอบแทนนั้นมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีได้และต่อตัวลูกจ้างที่ต้องถือเป็นประโยชน์เพิ่ม ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อทั้งนายจ้างและลูกจ้างซึ่งควรระวังมิให้เกิดขึ้น

2.3 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ในการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อประโยชน์สูงสุดการเลือกใช้สิทธิประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดไว้จึงควรจะนำมาใช้ประโยชน์ให้กับกิจการให้มากที่สุด เนื่องจากสามารถถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีได้เพิ่มขึ้น ช่วยให้นายจ้างประหยัดภาษีได้มากขึ้น โดยสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ได้แก่

2.3.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาชีพที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด ตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 284) พ.ศ. 2538 (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม 2538 เป็นต้นไป)

2.3.2 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 60) ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 288) พ.ศ. 2538 (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2538 เป็นต้นไป)

2.3.3 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในการดำเนินการฝึกอาชีพเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 (พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 298) พ.ศ. 2539 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน 2539 เป็นต้นไป)

2.3.4 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวน 2 เท่าของค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปจริงให้แก่คนพิการ สำหรับนายจ้างซึ่งรับคนพิการเข้างานตามประมวลรัษฎากร

3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการวางแผนภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่นายจ้างได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างนั้น นายจ้างควรศึกษาและทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับภาษีขายและภาษีซื้อที่อาจจะเกิดขึ้นจากการจ่ายค่าตอบแทนบางประเภทเพื่อ

ประโยชน์ของนายจ้างในการเสียภาษีขายหรือเป็นภาษีขายที่ได้รับยกเว้นและการนำภาษีซื้อมาขอเครดิตภาษีหรือเป็นภาษีซื้อต้องห้ามที่ไม่สามารถนำมาขอเครดิตภาษีได้ ดังนี้

3.1 ภาษีขาย ค่าตอบแทนบางประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างต้องเสียภาษีขาย เนื่องจากกฎหมายภาษีอากรถือเป็นการขายถึงแม้จะ ไม่มีการเรียกเก็บภาษีขายหรือเรียกเก็บภาษีขายจากลูกจ้างก็ตามนายจ้างต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีและลงรายงานภาษีขายเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีที่นายจ้างได้เรียกเก็บภาษีขายจากลูกจ้างนายจ้างมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่ลูกจ้างด้วย

ส่วนค่าตอบแทนบางประเภทที่ได้รับยกเว้นภาษีขายเนื่องจากไม่ถือเป็นการขายตามกฎหมายภาษีอากรจึงไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีและไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี

3.2 ภาษีซื้อ ค่าตอบแทนที่ขอเครดิตภาษีซื้อได้ ต้องเป็นค่าตอบแทนซึ่งเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการ มีระเบียบการจ่ายรองรับและมีใบกำกับภาษีที่ถูกต้องครบถ้วน นายจ้างสามารถนำมาเครดิตออกจากภาษีขายเพื่อเสียภาษีรายเดือนได้

ส่วนค่าตอบแทนที่ภาษีซื้อถือเป็นภาษีซื้อต้องห้ามนั้นจะเป็นรายจ่ายค่าตอบแทนที่จ่ายไปโดยไม่มีระเบียบรองรับ หรือเป็นการให้โดยเสน่หา เป็นการส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการ ภาษีซื้อที่เกิดขึ้นนายจ้างไม่สามารถนำมาเครดิตออกจากภาษีขายได้

4. ภาษีธุรกิจเฉพาะ แบ่งเป็น 2 กรณี

4.1 มีระเบียบเกี่ยวกับเงินกองทุนสะสมพนักงานหรือทุนอื่นใดเพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานและนำเงินกองทุนดังกล่าวออกให้พนักงานที่เป็นสมาชิกกู้ยืมเป็นสวัสดิการโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำกว่าราคาตลาด ถือว่ามีเหตุอันควรได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.26/2534

4.2 ไม่มีระเบียบเกี่ยวกับเงินกองทุนสะสมพนักงานหรือทุนอื่นใดเพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงาน เมื่อให้ลูกจ้างกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดถือว่าไม่มีเหตุอันควร ดังนั้นดอกเบี้ยที่นายจ้างได้รับดังกล่าวเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินดอกเบี้ยตามราคาตลาดได้และนายจ้างต้องนำดอกเบี้ยนั้นมารวมเป็นรายรับเพื่อเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ 3.3 ของรายรับก่อนหักรายจ่าย โดยไม่ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะหากการให้กู้ยืมดังกล่าวเป็นครั้งคราวมิใช่การประกอบกิจการเป็นปกติธุระ

เมื่อสามารถแยกประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับค่าตอบแทนแต่ละประเภทได้แล้วนายจ้างต้องเข้าไปศึกษาและทำความเข้าใจถึงด้วยบทกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกา คำวินิจฉัยของกรมสรรพากร และหนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อ

ถือเป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีให้ถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากรและสามารถนำไปปรับใช้ ในการวางแผนภาษีสำหรับค่าตอบแทนที่เกิดขึ้นได้ซึ่งจะช่วยให้ทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างได้รับ ประโยชน์สูงสุดและสามารถวางแผนภาษีให้ประหยัดและถูกต้องได้ตามวัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีอากร

ข้อเสนอแนะ

การที่นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนอื่นนอกเหนือจากเงินเดือนหรือค่าจ้างเพิ่มให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างของตนนั้นไม่ว่าจะเพื่อสนับสนุนให้เป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายขององค์กร จูงใจ ให้พนักงานมีความตั้งใจยันขันแข็งในการทำงานสร้างขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงานให้แก่ พนักงานหรือลูกจ้างก็ตามถือเป็นสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างทั้งสิ้น ซึ่งปัญหาในการให้ สวัสดิการแก่พนักงานหรือลูกจ้างทำให้เกิดผลกระทบทางภาษีอากรทั้งฝ่ายนายจ้างหรือและฝ่าย ลูกจ้างอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของทั้งฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างในการจ่ายค่า ตอบแทนแต่ละประเภทนายจ้างจะต้องใช้ความระมัดระวังต่อผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นดังกล่าว โดยควรมีองค์ประกอบที่สำคัญก็คือ

1. นายจ้างจะต้องระบุไว้ในระเบียบพนักงาน หรือระเบียบขององค์กรเกี่ยวกับการจ่ายค่า ตอบแทนต่าง ๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและมีมติที่ประชุมรองรับ
2. นายจ้างจะต้องไม่เลือกปฏิบัติ โดยให้สวัสดิการแก่พนักงานทุกคนในองค์กรอย่างเท่า เทียมกัน
3. ค่าตอบแทนที่จ่ายจะต้องเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการซึ่งจ่ายไปโดย สุจริตตามความจำเป็น
4. ควรระมัดระวังไม่ให้ค่าตอบแทนที่จ่ายไปก่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ในลักษณะเป็นการให้ส่วนตัวหรือให้โดยเสนหาโดยไม่จำเป็น
5. การจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานหรือลูกจ้างในประเด็นที่กำกวม ควรมีกฎ กติกา ระเบียบ หรือมติที่ประชุมที่มีส่วนเชื่อมโยงที่พิสูจน์ทราบว่าจะเกี่ยวข้องกับกิจการได้
6. ควรประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปถึงลักษณะของค่าตอบแทนแต่ละประเภทที่มีการ จ่ายในองค์กรของนายจ้าง
7. ค่าตอบแทนประเภทใดที่ต้องห้ามทางภาษีนายจ้างควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
8. ในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบลักษณะการจ่ายค่าตอบแทนให้พนักงานหรือลูกจ้างใหม่ ๆ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ควรศึกษาข้อจำกัดและภาระภาษีให้เรียบร้อยก่อนดำเนินการจริง

ดังนั้น หากนำข้อเสนอแนะทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ไปใช้เป็นวัฒนธรรมองค์กรในการวางแผนภาษีแล้วจะทำให้องค์กรปลอดภัยจากการถูกประเมินภาษีย้อนหลังได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved